

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202899
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3718202899.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členov senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. K. XX/XX, I., o zaplatenie 1.166,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6Csp/54/2018-133 zo dňa 3. apríla 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a výroku IV.
p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania
n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 500,- eur zastavil, výrokom II. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 902,20 eur titulom nezaplatenej istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.166,11 eur od 01.07.2018 do 09.09.2018, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.102,20 eur od 10.09.2018 do 05.12.2018, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 902,20 eur od 06.12.2018 do zaplatenia, výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom IV. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že pôvodný žalobca - Poštová banka, a.s., sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 1.166,11 eur, úrok 93,84 eur, úrok 907,60 eur, úrok 24,50 % ročne z nezaplatenej istiny 1.166,11 eur od 01.07.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,25 % ročne z nezaplatenej istiny 1.166,11 eur od 01.07.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 27.12.2012 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach, pričom celý úver s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 16.12.2015. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o úvere boli aj Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky postupcu a Sadzobník poplatkov. Žalovaná svojím podpisom na uvedenej zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru, právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 26.10.2015 tento úver za predčasne splatný. Žalovaná uhradila na istinu sumu 833,89 eur, na úroky sumu 959,07 eur a na poplatky sumu 119,55 eur. Žalovaná dňa 10.09.2018 uhradila sumu 300 eur a po podaní žaloby žalovaná uhradila sumu 200 eur. Žalobca uviedol, že má nárok aj na zmluvné úroky. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru, ktorú je

dĺžník povinný platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to bez ohľadu na to, či lehotu splatenia celého dlhu vrátane úrokov z úveru dodrží alebo sa dostane do omeškania. Skutočnosť, že po zosplatnení vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania neznamená zánik nároku žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku v požadovanej výške. Súbežné uplatňovanie nároku na zmluvný úrok a na úrok z omeškania nemôže byť považované za dvojité sankcionovanie žalovanej.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Poštová banka, a.s. a žalovanou vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 27.12.2012 uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch. Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu ako banka v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanej ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaná sa zaviazala úver splácať

v pravidelných mesačných splátkach. Aktívna legitimácia žalobcu v spore bola daná na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25.10.2018 a Prílohy k uvedenej zmluve, na základe ktorej právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetom uvedenej zmluvy

o úvere bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 2.000 eur, ktoré finančné prostriedky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach vo výške 82,29 eur, spolu s dohodnutým úrokom z úveru vo výške 24,50 % ročne. Súd prvej inštancie uviedol, že mal za nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanej úver poskytol, pričom žalovaná úver nesplácala riadne a včas. Na základe toho ju vyzval v súlade s § 53

ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie omeškaných splátok s tým, že ju upozornil, že

v prípade neuhradenia dlžnej sumy si uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka

a požiada o zaplatenie celej pohľadávky. Pretože žalovaná napriek výzve svoj dlh neuhradila, právny predchodca žalobcu v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a článkom 6 bodom 6.2) Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, predmetný úver ku dňu 26.10.2015 dôvodne zosplatnil. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 2.000 eur, pričom žalobca ku dňu podania žaloby zohľadnil úhrady žalovanej na istinu v sume 833,89 eur, z ktorého dôvodu či voči žalovanej uplatnil žalovanú istinu vo výške 1.166,11 eur a vyčíslené úroky v celkovej výške 1.001,44 Eur (93,84 Eur

a 907,60 Eur, t.j. úroky a úroky z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti 991,69 Eur + 39,43 Eur mínus úhrady 809,14 Eur a úroky a úroky z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti 765,51 + 164,04 Eur mínus úhrady 149,93 Eur). Nakoľko písomným podaním zo dňa 08.01.2019 žalobca vzal žalobu čo do sumy 500,- eur z dôvodu úhrad žalovanej (dňa 10.09.2018 uhradila 300,- eur a dňa 06.12.2018 uhradila 200,- eur) späť, súd prvej inštancie

v zmysle § 145 ods.2 CSP konanie v tejto časti zastavil. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z uhradenej sumy súd nezapočítal celú úhradu 500,- eur na uplatnené (sčasti nedôvodné úroky), ako to navrhoval žalobca ale súd započítal sumu 236,09 eur na vyčíslené (dôvodne uplatnené) úroky a zvyšok 263,91 eur na istinu. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie priznal žalobcovi ako dôvodne uplatnenú istinu vo výške 902,20 eur (1166,11 eur - 263,91 eur). Pokiaľ si žalobca uplatnil vyčíslené úroky v celkovej výške 1001,44 eur (93,84

eur + 907,60 eur) pozostávajúce zo zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti (26.10.2015) vo výške 991,69 eur + úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 39,43 eur a zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti 765,51 eur

a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti ku dňu 30.6.2018 vo výške 164,04 eur, celkom 1960,67 eur po odčítaní úhrad započítaných na vyčíslené úroky 959,07 eur, resp. po čiastočnom späťvzati žaloby si uplatnil vyčíslené úroky 501,44 eur (t.j. 1.001,44 eur - späťvzatá časť 500,- eur), súd prvej inštancie mal za to, že žalobcovi neprislúchajú vyčíslené zmluvné úroky po zosplatnení (v zmysle nižšie uvedeného), teda úhrady žalovanej súd prvej inštancie nezapočítal na takto uplatnený nedôvodný nárok, ale vyčíslil dôvodne uplatnené úroky v celkovej výške 236,09 eur, t.j. zmluvné úroky do zosplatnenia úveru vo výške 991,69 eur + úroky z omeškania do zosplatnenia úveru 39,43 eur + úrok z omeškania od 26.10.2015 do 30.06.2018 vo výške 164,04 eur mínus úhrady do zosplatnenia úveru započítané na úroky 809,14 eur mínus úhrady po zosplatnení započítané na úroky 149,93 eur. Súd prvej inštancie zo späťvzatej časti 500,- eur započítal preto časť 236,09 eur na dôvodne uplatnené úroky a zvyšok 263,91 eur ako už bolo uvedené na istinu. Ako dôvodný súd prvej inštancie vyhodnotil v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj žalobcom uplatnený úrok

z omeškania v súlade s § 3 ods. 1, § 10d ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., teda 5,25 % ročne, keďže základná sadzba ECB bola k prvému dňu omeškania, ktorým bol prvý deň nasledujúci po zosplatnení úveru, t.j. 26.10.2015 vo výške 0,25 %, ktorá sa zvyšuje

o 5 percentuálnych bodov. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania po zohľadnení čiastočných úhrad vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.166,11 eur od 01.07.2018 (nakoľko úroky z omeškania boli vyčíslené do 30.06.2018) do 09.09.2018 (keďže žalovaná dňa 10.09.2018 uhradila sumu 300,- eur), úrok

z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1.102,20 eur od 10.09.2018 do 05.12.2018 (dňa 06.12.2018 žalovaná uhradila sumu 200,- eur) a úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 902,20 eur od 06.12.2018 do zaplataenia. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania (t.j. nad priznaný úrok z omeškania) súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie žalobu

v časti uplatneného úroku z úveru po zosplatnení, teda v časti uplatnených zmluvných úrokov vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.166,11 Eur od 01.07.2018 do zaplataenia a tiež, ako už bolo vyššie uvedené, v časti vyčísleného zmluvného úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti vo výške 765,35 Eur ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalobcu, že má nárok na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru. Podľa názoru súdu prvej inštancie, úrok z úveru prináleží veriteľovi (žalobcovi) len do zosplatnenia, od tohto momentu má žalobca ako veriteľ nárok na úrok z omeškania. Podľa ustálenej súdnej praxe, dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ale aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi žalobcom a žalovanou. Pokiaľ žalobca ako veriteľ považoval celý dlh za splatný, potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Súd prvej inštancie uviedol, že právny názor, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky ale úroky z omeškania, považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky za ústavne akceptovateľný, ktorý názor vyslovil v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012. Záver, podľa ktorého veriteľovi po zosplatnení úveru nepatria zmluvné úroky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, ktorý uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. K rovnakým záverom dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 a Krajský súd v Trenčíne

v rozsudkoch sp. zn. 5Co/479/2015 zo dňa 10.02.2016 a sp. zn. 6Co/304/2015 zo dňa 18.07.2017, sp. zn. 27Co/220/2017 zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 6Co/303/2017 zo dňa 18.07.2017.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 256 ods.1 CSP. Pri určení rozsahu náhrady trov konania vychádzal z uplatneného nároku, ktorý v prípade nároku určeného percentom pre výpočet náhrady trov konania vyčísliť ku dňu rozhodnutia, t.j. k 03.04.2019. Žalobca teda celkovo žiadal, aby ku dňu rozhodnutia mu žalovaná zaplatila sumu 2.430,04 eur, čo predstavuje istinu 1.166,11 eur, úrok 93,84 eur, úrok 907,60 eur, úrok 24,50 % z 1.16,11 eur od 01.07.2018 do 03.04.2019= 216,03 eur, úrok z omeškania 5,25 % ročne z nezaplataenej istiny 1.166,11 eur od 01.07.2018 do 03.04.2019= 46,46 eur. Žalobca mal neúspech čo do sumy 1286,71 eur t.j. čo do sumy 300,- eur (jednalo sa úhradu žalovanej pred podaním žaloby), čo do sumy 765,35 eur (vyčíslené úroky po zosplatnení), čo do sumy 216,03 eur (vyčíslené úroky zo sumy 1166,11 eur vo výške 24,50 % od 01.07.2018 do 03.04.2019) a čo do sumy 5,33 eur (pôvodne uplatnené úroky z omeškania 5,25 % zo sumy 1166,11 eur od 01.07.2018 do 03.04.2019 - 46,46 eur mínus priznané úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1166,11 eur od 01.07.2018 do 09.09.2018 11,90 eur, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.102,20 eur od 10.09.2018 do 05.12.2018 13,79 eur, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 902,20 eur od 06.12.2018 do 03.04.2019 vo výške 15,44 eur celkom 41,13 eur). Z toho vyplýva, že úspech žalobcu bol v rozsahu 47,05% a jeho neúspech v rozsahu 52,95 %. Súd prvej inštancie uviedol, že úspech a neúspech strán sporu bol približne v rovnakej miere, a preto súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

4. Proti výrokom III. a IV. podal včas odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP. Žalobca mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd prvej inštancie vychádzal, keď uzavrel záver, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Je zrejmé, že súd prvej

inštancie a akýkoľvek štátny orgán v SR má postupovať na základe a v medziach zákona, čo zaujatím takéhoto právneho názoru súdu bez podpory právnym predpisom zjavné nebolo. Tvrdil, že úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy predstavujú cenu úveru. Dlužník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru, uviedol, že je nepochybné, že úročenie úveru zmluvnou úrokovou sadzbou od jeho poskytnutia až do úplného splatenia bolo úmyslom žalobcu a žalovanej musel byť tento zámer vzhľadom na formuláciu jasný. S obchodnými podmienkami úveru sa žalovaná oboznámila a vyjadrila s nimi súhlas, čo potvrdila svojim podpisom na zmluve. Uviedol, že vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku žalovanej, v zmysle ktorého je povinná naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. Nesúhlasil, že by súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádzalo k hrubej nadvláde veriteľa. Keďže oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie žalovanej. Mal za to, že dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Najvýraznejšie tieto odlišnosti demonštruje skutočnosť, že aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dohodnuté v zmluve, na druhej strane, úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj v prípade bezodplatnej pôžičky. Obidva úroky môže veriteľ teda žiadať popri sebe, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. Zároveň žalobca uviedol, že zosplatnením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.08.2018, sp.zn. 43Co/1/2018 zo dňa 25.01.2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/22/2018 zo dňa 28.06.2018. Zároveň poukázal aj na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky, JUDr. Milana Lálíka a záverom navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K podanému odvolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vychádzal zo skutkových zistení ustálených v konaní súdom prvej inštancie (§ 383 CSP).

8. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 3 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Trenčíne a na webovej stránke Krajského súdu v Trenčíne v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, dňa 14.04.2020, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

9. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore

o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednávania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Odvolacie tvrdenie žalobcu týkajúce sa namietanej nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Ustanovenie § 220 ods. 2 CSP normuje povinné náležitosti odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku, ktoré následne zakladajú aj záväznú logickú štruktúru odôvodnenia rozsudku. V odsekoch 1. až 4. odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil. V odseku 5. odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie procesný postup v konaní a v odsekoch 9. až 13 odôvodnenia uviedol čiastkové skutkové zistenia z vykonaného dokazovania. V odsekoch 14. až 28. odôvodnenia súd prvej inštancie citoval znenie právnych noriem, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a v odsekoch 29. až 34. odôvodnenia uviedol vyhodnotenie dôkaznej situácie a právne posúdenie veci, pričom v právnom posúdení veci odkázal aj na niektoré rozhodnutia odvolacieho súdu v obdobných veciach. Súd prvej inštancie dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoje rozhodnutie a odvolací súd konštatuje, že z hľadiska § 220 ods. 2 CSP odôvodnenie rozsudku spĺňa aj náležitosť presvedčivosti odôvodnenia rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že odvolacie tvrdenia žalobcu neobsahujú žiadnu prezentáciu, ktorá by bola za daných skutkových okolností spôsobilá dostatočnosť odôvodnenia rozsudku spochybniť.

11. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované zákonné ustanovenia žalobu vo zvyšnej časti (výrok III.) týkajúcu sa uplatneného úroku z úveru po zosplatnení zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok IV.) Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku a v rámci postupu podľa § 387 ods. 2 CSP uvádza:

12. Základom rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril k nároku uplatnenému žalobcom. Pri aplikácii § 387 ods. 2 CSP nie je odvolací súd povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie isté skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 350/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005). V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky dal súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku odpoveď na podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Vo vzťahu ku konaniu pred odvolacím súdom a k odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/2003 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, ale len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/2005 zo 16. marca 2005 „... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní...“.

13. Prevažná rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky (napríklad uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/40/2015 zo dňa 28.07.2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 alebo aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/479/2015-128 zo dňa 10. februára 2016) sa priklonila k právnemu názoru, že dojednané úroky z úveru patria veriteľovi len za dobu do splatnosti úveru. Po splatnosti úveru patria veriteľovi už len úroky z omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením svojej povinnosti vrátiť riadne a včas poskytnutý úver. Tento právny názor bol odobrený aj uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18. septembra 2012, ktorý v

zásade vyslovil, že takéto rozhodnutie súdu, ak je riadne odôvodnené, nemožno považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

14. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na závery v tejto otázke, ako ich vo svojom rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015 uviedol Krajský súd v Prešove. Podľa neho úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo

o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru.

S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

15. Odvolací súd po vyhodnotení podstatných odvolacích tvrdení konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšnej časti žaloby žalobcu, v ktorej žiadal od žalovanej zaplatenie zmluvných úrokov z úveru za dobu od mimoriadnej splatnosti úveru do zaplatenia úveru, je vecne správny.

16. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj v napadnutej časti výroku o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovanej. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Úspech a neúspech strane sporu bol približne v rovnakej miere a súd prvej inštancie správne rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanej ako úspešnej strane sporu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov dva ku jednej (§ 393 ods. 2 CSP).

20. Odlišná mienka od názoru väčšiny, člena senátu Mgr. Ivana Kubínyho, sa v písomnom vyhotovení pripája k tomuto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).